
Pogovor z študentom Robijem Kelcem

Biti študent – danes in nikoli več?

Nina Kobilica

Po dolgem času sem spet sedela s prijatelji, ob siru in kozarčku belega vina; pa nismo igrali taroka, samo malo smo kot kakšni vojni veterani obujali spomine... kako si prvič nadeneš belo haljo in se sprehajaš v coklih po hodniku bolnišnice, pa prvi padec na izpitu in gora visoko naloženih knjig, da komaj vidiš čez, pa škiljenje za lepimi sošolkami/sošolci na vajah, ko bi pravzaprav naj poslušali o čarobnosti molekule cAMP... vse to in še kaj je biti študent. In kaj pomeni biti študent medicine!? Ob brskanju po internetu sem na študentskem forumu naletela na zanimivo zgodbico z naslovom: Pekel da ali ne? Zgodbica me ni impresionirala samo zaradi dobrega

razmišljanja študenta, še bolj pomembni se mi zdita kritičnost in odličen prenos teoretičnih predpostavk na vsakodnevno življenje. Zdi se, da je povedano vse, kar medicina in študij medicine je, morda pa tudi to, kaj bi naj bil. In zgodba gre nekako tako...

Na Univerzi v Washingtonu je profesor med poukom kemije zastavil vprašanje: »Je Pekel eksotermičen (oddaja toploto) ali endotermičen (sprejema toploto)?« Večina študentov je dokazovala svoja prepričanja z uporabo Boyle-jevega zakona (plin se ohlaja, ko se širi in segreva, kadar se krči) in izpeljank iz tega zakona. Eden od študentov je napisal naslednje: Najprej moramo vedeti, kako se masa Pekla spreminja s časom. Zato moramo vedeti za število s katerim duše prihajajo v Pekel in število, ko odhajajo. Mislim, da lahko mirno predvidevamo, da ko enkrat duša pride v Pekel, ne bo odšla. Zatorej, duše ne odhajajo. Ali pa, kolikor duš prihaja v Pekel, lahko vidimo skozi različne religije, ki obstajajo na svetu. Večina teh religij trdi, da če nisi član njihove vere, potem boš odšel v Pekel. Ker je tukaj več kot le ena religija, posamezniki pa pripadajo različnim od njih, lahko predvidevamo, da vse duše odidejo v Pekel. Z razmerjem med rojstvom in smrtjo bi lahko pričakovali, da se bo število duš v Peklu povečevalo eksponentno. Sedaj pogledajmo razmerje sprememb prostornine Pekla, saj Boyle-ov zakon trdi, da če morata ostati temperatura in pritisk v Peklu enaka, se mora povečati prostornina premosorazmerno s številom duš, ki mu jih dodamo. In tukaj imamo sedaj dve možnosti:

1. Če se Pekel širi počasneje, kot je število vstopajočih duš vanj, potem se bosta temperatura in pritisk v njemu povečevala, dokler ne bo začel puščati.
2. Če pa se Pekel širi hitreje, kot se povečuje število duš v njem, bosta temperatura in pritisk padala, dokler Pekel v celoti ne zamrzne.

In kaj je prav? Če sprejmemo domnevo, ki mi jo je dala Tereza med mojim osvajanjem: "Hladen bo dan v Peklu, preden bom šla s tabo v posteljo," in če upoštevamo dejstvo, da sem z njo spal prejšnjo noč, potem je zgornja možnost pod 2. bolj resnična in zato sem prepričan, da je Pekel eksotermičen (oddaja toploto) in je že zamrznjen.

Krona te teorije je zaključek: odkar je Pekel zamrznjen, ne sprejema več duš in je zatorej ugasnil.....in ostala so le Nebesa, kar dokazuje obstoj božanskega bitja, ko je Tereza prejšnjo noč kričala: "O moj Bog". In študent je prejel čisto »A«!

Če skušamo Pekel definirati z Boyle-ovim zakonom, potem si za študenta medicine ob koncu študija lahko le želimo, da bo dober zdravnik. Diploma zagotovo ne

definira zdravnika, daje mu zgolj pravico delati kot zdravnik, morda tudi dober. In vendar je ravno to tisto, kar se vsak študent enkrat vpraša! Ali pa mogoče malo drugače. Zakaj študiram medicino in kaj mi študij medicine omogoča? Kaj od njega pričakujem? Vse to in še več, mi je zaupal Robi Kelc, eden izmed študentov Medicinske fakultete v Mariboru.

Zakaj študiram medicino?

To je eno izmed najpogostejših vprašanj, ki mi jih ljudje postavljajo v povezavi z mojim šolanjem, pa imam pri odgovoru kljub temu zmeraj največ težav. A zagotovo ne zato, ker bi izhajal iz družine, kjer bi študij medicine in ta poklic pomenil neko nujno nadaljevanje tradicije. Niti ne zato, ker bi bil v srednji šoli zelo dober učenec in bi me potem vsi prigovarjali, da naj študiram medicino, če sem tako dober. Kot tudi ne zato, da bi bil kot zdravnik nekaj posebnega in bi se s tem lahko ponašal. Mislim, da gre za kombinacijo treh zelo pomembnih stvari, kjer mora biti zadoščeno vsaki od teh. Študij me zanima, zato študiram z veseljem. Všeč mi je zdravniški poklic, zato bom z veseljem delal tudi po končanem študiju. In še morda najpomembneje, kar sem zajel že v prejšnjem stavku – bom delal. Dandanes, ko je brezposelnost že velik problem, je to zelo pomembno.

In kaj pričakujem od študija medicine?

Kot osnovno to, da me v šestih letih nauči, kar bom moral vedeti kot zdravnik. A obstajajo različni načini, kako to izpeljati. Govoril sem že z več ljudmi iz različnih držav, ki študirajo medicino v velikih mestih, na velikih univerzah. Predvsem sem poslušal o do študenta zelo neprijaznem sistemu, kjer se vsak posameznik počuti zgolj kot število, ki se v velikanski gneči želi nekam prebiti, če mu za to prehitro ne zmanjka volje. Zato sem zadovoljen in pozitivno presenečen po končanem prvem letniku v Mariboru. Menim, da je to glavna prednost naše male fakultete, pred ostalimi velikimi. Profesorji, pa najsibodo še tako prijazni in dobri, pri 800 študentih v letniku ne morejo poskrbeti še za kaj drugega, kot morda le zgolj za »robotsko« podajanje informacij. Kot smo mi mariborski študenti lahko zadovoljni z ozračjem na fakulteti in s profesorji, tako so lahko tudi oni sami. Imajo po mojem zelo lepe pogoje za kvalitetno delo.

In kakšne so po tvojem mnenju razlike med medicinskimi fakultetami?

Mislim, da o tem težko razpravljam. Premalo namreč poznam ostale fakultete. Sicer imam veliko znancev, ki študirajo tako v Ljubljani, kot tudi v Gradcu in s katerimi mnogokrat izmenjavamo izkušnje iz lasnih šol. Seveda je vsaka na nek način unikatna. A mislim, da na koncu ni večjih razlik. Nekateri pravijo, da se študijska programa mariborske in ljubljanske fakultete močno razlikujeta. Pa se morda le navidezno. Drugačni nazivi predmetov, različne razporeditve le-teh po letnikih, a na koncu se zdi, da si bomo v obdelavi snovi dokaj vzporedni. In mislim, da je povsod tako. Ve se, kaj se moraš naučiti v šestih letih, da postaneš zdravnik.

Kaj meniš o komunikaciji med študenti?

Sam še nikdar nisem bil v tako velikem kolektivu, ki bi deloval tako dobro, oziroma, kjer je tudi samo ozračje odlično. Mislim, da smo odličen letnik. Tako je tudi študij mnogo lažji. Timsko delo, pomoč, povezovanje na različne načine – to so stvari, ki ti dajejo nadaljno motivacijo in pozitivno energijo. To je na takšni šoli, kot je medicinska, menda še toliko bolj pomembno. In ker smo v glavnem študenti tisti, ki smo »krivi« za atmosfero na fakulteti (poleg profesorjev, se razume), menim, da smo naredili zelo dobre temelje za vse nadaljne generacije.

Občutek, ko je prvi izpit za tabo?

Nič posebnega. Seveda ti odleže, ko odkljukaš eno veliko breme, a je bil vsaj letos tempo tak, da ti je zanko okoli vratu zategoval že naslednji. No, seveda odvisno od tega, kako si splaniraš izpitne roke. Tako pač je, če jeseni rad polenariš.

Je kaka razlika med biti dijak in biti študent?

Zelo sem užival v dijaških letih. Od starejših sem zmeraj poslušal, kako so študentska leta tista taprava in nikakor mi ni šlo v glavo, kaj je še lahko tako bolje. A priznam, da je res. Čeprav bi vseeno težko izluščil tisto, kar je res tako drugače. To zagotovo ni akademska svoboda. Kajti sam se udeležujem večine predavanj, kot da bi bila obvezna. Pa je še zmeraj razlika.

Kaj pa življenje izven fakultete?

Šport je moj prvi hobi, ki ga po pomembnosti enačim s šolo. Res je, da od športa ne bom živel, bom pa preživel. S tem mislim, zgolj fizično in morda še bolj psihično, čisto nič finančno. Če bo kdaj v šoli »zaškripalo«, se ne bom odpovedal športu, ker bi to najbrž pomenilo le še dodatno poslabšanje. Tako vsak dan med tednom preživim slabe tri ure na bazenu, kjer treniram vaterpolo. Poleg tega mnogokrat v primeru lepega vremena že zjutraj pred predavanji sedem na kolo, vikendi pa so za ta način treninga zmeraj rezervirani. Dalj časa se ukvarjam tudi z borilnimi veščinami.

Nekaj časa, ki ga še preostane, namenim svojim drevesom, ki jih poskušam ohraniti karseda manjše in lepše – v posodi. Bonsaje skušam vzgajati že 5 let in vsako leto sem bolj ponosen na male prijatelje. Izredno in predvsem redno rad potujem.

Pa še kak nasvet za bodoče bruce...

Učite se sprti.

... in težko bi še kaj dodala. Mogoče le to, da Pekel da ali ne, vroče ali hladno morda ni glavno vprašanje. Lahko da gre za isto stvar v različnih časovnih obdobjih. Glavna spremelnjivka je potem čas. In- študent si res samo enkrat – danes in nikoli več! Nebesa/Pekel pa so lahko tudi samo razlika v dojemanju nekega študenta in Tereze. Torej zagotovo imamo zdaj, današnji trenutek in prav je, da to vsaj dojamemo kot Nebesa.

Odgovore je prijazno prispeval Robi Kelc, študent medicine MF Maribor, za sodelovanje se mu lepo zahvaljujem.

Študentski forum Medicinske fakultete v Mariboru**[http://mfmb.tovarnaidej.com/
forum](http://mfmb.tovarnaidej.com/forum)**

Uredništvo je želelo slišati mnenja bivših študentov prvega letnika študija splošne medicine v Mariboru o poteku študija in o težavah, s katerimi so se med študijem srečevali. Zaradi velike prezaposlenosti z izpiti (kar je samo zase dovolj zgovorno) se vabilu na pogovor večina ni zmoгла odzvati. Zaradi tega prinašamo nekaj utrinkov iz njihovega foruma na spletu. Utrinki niso zmožni prikazati celote. Prav tako so daleč od popolne odslikave dogajanj med samim študijem in kajpak tudi ne predstavljajo reprezentativnih mnenj. Kažejo pa, kje je študentsko življenje najbolj živahno (splet), kažejo denimo tudi, kako hitro in temeljito se študenti znajo obveščati in kako pri tem uporabljajo nove tehnologije (splet). Obisk foruma bi moral biti za bruce zakon. Vsem ostalim pa je obisk foruma lahko dobra priložnost za razmislek o tem, kako sodobne informacijske tehnologije uporabljamo v slovenskem medicinskem svetu (je potrebno dodati, da zelo počasi capljamo za razvitim svetom?).

<http://mfmb.tovarnaidej.com/forum>**Hej BRUC!**

Ta forum je bil lansko leto postavljen za potrebe študentov takratnega 1. letnika. Izkazalo se je, da je potreben, saj je stvar kar hitro stekla. Sicer se tu in tam pojavijo vroče debate, ki mejijo na prepir...a se po nekaj dneh vroča kri navadno ohladi, tisti, ki skrbimo za red tukaj pa temo kaj hitro izbrišemo. (in kot nalašč se nekaj takega zgodi tudi poleti, sredi največjih počitnic, ko bi si človek mislil, da so vsi nekje na morju in da forum sameva. Nakar dobim sms, medtem ko sedim na vlaku iz Amsterdama, da je na forumu neka frka in je treba neko temo nujno izbrisat. Seveda v Eindhovnu mrzlično iščem cyber caffè, kjer vidim, da je prišlo da klasičnega, tipičnega prerokanja. Izbrišem temo, in si rečem: ojoj)

No ja..nekaj takega. Mislim pa, da je sumasumarum forum le ena fina stvarca.

Sedaj mi nismo več 1. letniki, forum pa seveda vlečemo s seboj. Prepričan sem, da se boste foruma udeleževali tudi bruci (kot se ga sicer že, a še ne v resne namene). Zato je treba forum malo preurediti, temu v prid. Dela s tem sicer ni veliko, pa vendar mora nekdo spremljati dogajanje na vsakem področju.. Tako potrebujete bruci nekoga, ki bo upravljal tisti del foruma, ki bo namenjen 1. letniku.

<http://mfmb.tovarnaidej.com/forum>

Lep pozdrav vsem!

Ravno zaključujem 4 letnik I gimnazije v Mariboru, pa razmišljam o študiju na mariborski Medicinski fakulteti. Vzel sem si kar nekaj časa pa sem pregledal cel forum. Je kar v redu napisan, moram reči. No, v glavnem, zanima me pa nekaj kar tudi verjetno vse, ki razmišljajo o vpisu na vaš faks. Koliko se morate pravzaprav učiti in/oz. koliko časa vam ostane za kaj drugega? V gimnaziji mi kar gre no, težim k uspehu, ne bom rekel, da se ne učim samo nastane kriza na čase, ko je gužva pa to. Ne vem če bi zdržal celoleten tempo študija medicine. Aja pa če mi še čist tak po pravici poveste komu priporočate ta faks. Upam, da bi boste pomagali.

Hvala vnaprej.

<http://mfmb.tovarnaidej.com/forum>

Spoštovane bodoče kolegice in kolegi!

Ker vidim, da se precej zanimате za vaš študij o tem, kaj vse vas čaka, sem se odločil, da vam še jaz podam nekaj svojih pogledov na študij od predmeta do predmeta; morda bo kdo našel tudi kaj zase primernege.

BIOFIZIKA:

Mislím, da se večina izmed vas tega predmeta dobesedno boji. Pa ni tako težko. Zelo pomembno je, da ste zares na VSEH predavanjih in da delate vsaj približno sproti. Skozi prste bi rekel, da je 50% snovi maturitetne, razlika pa je predvsem pri računskih nalogah; če želite izpit samo opraviti, vam ni potrebno znati integralov fizikalnih enačb, če pa ste bolj zahtevni glede svoje ocene, pa se boste morali tudi s tem vsaj malo poigrati. Profesor Brumen je rojen predavatelj in v svojem poklicu vidno uživa, zato vam bodo predavanja v veliko pomoč pri razumevanju snovi, nikar pa se ne že na začetku odločit, da se boste snov le piflali - neuspeh zagotovljen. Kar se tiče literature, vam bo profesor predlagal visokošolskega Kladnika. Moje mnenje je, da ko ga bereš, ti je še manj jasno kot prej. Svetujem vam, da si dobite vse tri dele knjig Fizika za gimnazije 1, 2 in 3 in vse tri res dobro preštudirajte - knjige so napisane fenomenalno, vključeni so tudi integralni računi in integralne razlage, tudi jaz imam en izvod, če bo kdo želel. Sam nisem imel s predmetom nobenih težav, fizike nisem imel na maturi, delal pa sem samo po omenjenih knjigah in s tem dobil vse osnove tako, da sem jih tudi razumel, nato pa sem začel razumeti tudi vse, kar smo počeli na predavanjih. Verjemite, ko boste padli not, bo šlo.

Druga stvar so seminarska poročila, ki jih boste lahko izbirno naredili - zelo zelo priporočam, s tem že imate eno

vprašanje na katerega znate odgovor na ustnem delu izpita; če se dobro razgovorite jo to tudi edino vprašanje in veseli boste zapustili učilnico. Pisni del izpita pa je razmeroma zahteven - 100% naravnane na razumevanje snovi - formul ni treba znati na pamet, na izpitu imate lahko s seboj en A4 list popisan s čimer hočete na obeh straneh (tudi pri kolokviju iz vaj in kolokviju iz teorije), pa če ne razumete snovi, vam ne bo pomagala niti knjiga, če pa snov obvladate, ne rabite niti formul (po vseh računskih vajah jih boste znali že na pamet).

Tretja stvar pa so vaje. Meni osebno so bile velika muka, za naš začetni nivo znanja so precej zahtevne. Bodite nanje dobro pripravljeni in če ste pametni, boste naredili poročila iz vaj še isti dan (beri večer) ali pa vsaj naslednji dan, če jih boste delali en dan pred naslednjimi vajami, boste polovico pozabili in boste pogoreli predvsem v tistem delu, kjer morate vaje komentirati. PS: na vajah naredite meritve, izračunavajte pa raje doma in rezultate s kolegi primerjajte, drugače boste v časovni stiski - te vaje vas bodo naučile, da so tudi štiri ure lahko premalo. Sicer pa boste tako sami videli kako in kaj, samo ne se dat prestrašit, predmet pa resno vzemite - pa bo!

KEMIJA:

Večina vas s kemijo ne bo imela težav, rekel bi, da je 60% predmeta ponovitev mature, največ novosti in bolj detaljnega poglobljanja v snov pa je v organski kemiji in potekih kemijskih reakcij, o čemer ne veste nič tudi tisti, ki ste imeli kemijo na maturi. Precej višji nivo je tudi pri računskih nalogah, določene so prav "zagamane", tolaži pa naj vas to, da pridejo v poštev samo tisti tipi nalog, ki ste jih reševali na računskih vajah, zato teh nikakor ne izpuščajte, tudi če do sedaj niste imeli težav z kemijskim računanjem (toliko bolje za vas).

Skozi ves predmet boste imeli (najverjetneje) štiri predavatelje, vso literaturo boste dobili v obliki diapozitivov, ki bodo odpredavani; Svetujem vam, da predavanja obiskujete, če pa že ne gre, pa raje spustite kemijo kot katerikoli drug predmet.

Izpit je razmeroma lahek, če si vsaj približno naučen in si rešil vse naloge in pri vseh rezultatih več od kod si jih dobil. Naloge so dobesedno tipizirane, štiri od osmih ali devetih so VEDNO ENAKE le drugi primeri so, računske pa so dve ali pa tri. Svetujem vam, da si pogledate naše izpitne pole, lahko jih dobite tudi pri meni, tako boste točno vedeli, kaj lahko pričakujete. Če ste zadovoljni s socialno 6 ali 7, boste lahko polovico snovi izpustili, sicer pa teorija ni tako zahtevna, da bi morali umret za knjigo...

Mnogim bodo večje težave povzročale vaje, ki so pa pri kemiji dobesedno pasje, daleč nad našim začetnim znanjem; ne se preveč zasekirat, če na začetku ne boste imeli niti najmanjše ideje, kaj počenjate. Prvo in drugo vajo boste že prebrodili, za naslednje vaje pa si malo izmenjajte informacije od tistih sošolcev, ki so to vajo, ki vas čaka že opravili. Lahko se posvetujete tudi z mano, če želite, mislim da par stvari še znam vsaj približno orisat, za kaj gre. Za kolokvij iz vaj pa tako: skripta za vaje in skripta za rezultate morate znat na pamet od prve črke do zadnje pike (ne se ustrašiti, to so zelo tanke knjižice, obe skupaj morda 30 strani), dobro pa morate razumeti od kod kakšen graf in kako ste kaj izračunali; tudi formule je treba znati na pamet - pa niso niti približno enostavne; obvezno si poglejte, kakšni so bili naši kolokviji, lahko jih dobite tudi pri meni, saj kolokvij ni nič lažji kot izpit (mislim, da je na prvem roku pogrnilo več ljudi, kot potem na izpitu), časa za reševanje imate 90 min, kar je več kot za izpit (60min), pa še vseeno bo premalo časa, ker morate narediti tudi do štirideset izračunov in vsaj tri ali štiri grafe na milimetrski papir (če ste pametni, si boste koordinatne sisteme narisali že doma, da ne zapravljate časa). Če boste rešili naše kolokvije, mislim da ne boste več imeli posebnih težav, za konec vam lahko rečem, da je kemija globalno gledano full u easy, sam ne vse delat zadnji dan in ne se ustrašit vaj (naj vam ne bo žal kulija na prvih vajah, ko bo mag. Kotnik razlagala za vsako vajo kako se dela, naši mojstri so že po dveh vajah zbežljali, temu primerni so bili tudi rezultati meritev na vajah in kolokvija - vi boste zagotovo boljši).

BIOLOGIJA CELICE:

Začel bi tako, da se mnogi zelo bojite biofizike, življenje vam bo zagrenila pa biologija celice, nekateri boste opravili že celo anatomijo, še vedno pa ne boste spali zaradi bio. celice in jo boste driblali še septembra; ampak to morda trije ali štirje tako da se ne preveč zasekirat že to poletje...

Tisti, ki ste imeli biologijo na maturi, veste ta trenutek o biologiji celice 5% tega, kar morate znati za izpit - torej NIČ. Tisti pa, ki biologije niste imeli na maturi, vam toplo priporočam, da si preberete celico za prvi letnik gimnazije, da boste vsaj približno sledili predavanjem. Ta predavanja so po mojem mnenju OBVEZNA za vsakega, ki misli enkrat ta izpit narediti, zelo pomembno je, da si naredite dobre zapiske, kar pa ni težko, ker se predavatelji zelo trudijo, predvsem prof. Štrusova in prof. Devetak (o njem boste morda slišali razne pripombe itd... NE NASEDAJTE! Povedal vam bo to, kar morate znati - govori počasi tako da boste lahko vse napisali, veliko

bolje boste razumeli njegova predavanja kot predavanja od prof. Štrusove (pa ne zato, ker bi bila ona slabši predavatelj, ampak zato ker predava bistveno težjo snov).

Sledijo še trije predavatelji, opozoril bi vas le, da Prof. Kovačič ne daje svojih diapozitivov, zato si pišite njegova predavanja (ima samo 6 ur tako da ni sile), še dve profesorici, ki imata tudi samo dve ali tri predavanji pa vam bosta dali slajde.

Za izpit se učite najprej po zapiskih, tudi če vam profesorji rečejo, da je premalo to, kar so povedali, verjemite meni, da povejo vse, kar morate znati za izpit, če boste znali to kar oni povejo, boste dobili 10+. Poleg zapiskov pa si obvezno nekako dobite še Alberts - The Cell knjigo, po njej pa preglejte samo sheme in slike in preberite to kar ob shemah in slikah piše z izjemo 24. in 25. poglavja o imunskem sistemu, protitelesih in antigenih - to si preberite v celoti. Tudi tistim, ki želite imeti 10 ne priporočam, da preberete celo knjigo (jaz sem jo prebral in potem, ko sem se pozabaval s testom, sem ugotovil, da mi ne bi bilo potrebno prebrati niti besede več, kot piše ob slikah + 24. in 25. poglavje za razumevanje snovi o imunskem sistemu). Izpit je sestavljen tako, da vsak predavatelj sestavi svoj del (pet delni izpit), pričemer ima vsak del ustrezno dolžino svojega dela izpita glede na spredavano snov; OPOZARJAM VAS, da za ta izpit brezpogojno velja pravilo - prvi rok je zlati rok - vsi naslednji so težji!

Vaje so tu precej bolj sproščene, nekoliko več pa je teorije, ki se jo je potrebno naučiti, vsa teorija je zbrana v knjižici. Celična biologija, ki vam jo bo asistentka predstavila na vajah, tudi to boste znali na pamet, čeprav je nekoliko bolj obsežna. Kolokvij iz vaj je dvodelen; prvi del je pisno preverjanje znanja teorije, drugi del pa je praktični, in sicer prepoznavanje preparatov in risanje. Vse preparate boste videli na vajah, nobeden ne bo na novo in vse kar morate narisati boste tudi skupaj narisali na tablo za protokole. Problem je samo v tem, da skozi štiri mesece vaj že pozabite, kako je izgledal preparat, ki ste ga vi narisali v protokol, sicer ne vem zakaj je to dobro, ampak asistentka ne pusti naknadnega gledanja preparatov kljub prošnjam, so pa vsi naslikani na internetu (ne vem že točno katera stran, lahko pa dobite izvod tega tudi pri meni - če še vem, kje imam). Skratka kolokvij nič posebnega, izpit pa vas bo preznobil!

ANATOMIJA S HISTOLOGIJO IN EMBRIOLOGIJO:

To je to, kar je vsaj na papirju daleč najtežji predmet prevega letnika, pa ne zaradi težavnosti ampak zaradi količine (neizmerne količine) snovi, ki ji ni konca in ne

kraja, na izpitu je potrebno vedeti pa vse od najmanjše vdolbinice na vsaki kosti, do zadnje veje nadčeljustne arterije (arteria maxillaris), vse to pa velja le za anatomijo, kje je še histologija???

No, pa vseeno ni tako težko. Ko boste na prvih vajah začeli s kostmi, se vam bo zdelo, da se vam je svet podrl, vzeli boste samo tri (najlažje za naučit) kosti in boste o njih govorili uro in pol, povedali vsako jamico, vsako kvrgico, vsako izboklinico, pa še to vse latinsko; ugotovili boste tudi, da ste se za prvi kolokvij, ki zajema vse kosti in prirastišča nekaterih mišic, učili trikrat toliko časa kot za vse maturitetne predmete skupaj.

Ko boste začeli pa z roko, pa vam bodo stvari že bolj domače, veliko besed boste že razumeli, podzavestno se bo v vas vlil nek občutek domačnosti v tem predmetu.

Vseh kolokvijev skozi oba semestra skupaj je 10, to so kosti, roka, prsni koš, noga, trebuh, medenica, vrat, glava in centralni živčni sistem (ki je neobvezen kolokvij, sicer pa najtežji in boste veliko reskirali, če boste šli direktno na izpit; ampak jaz sem vseeno tvegala in izpit tudi naredil in zato je to čisto vaša presoja), če ste dobri v pomnjenju, boste lahko delali roko in prsni koš skupaj, enako tudi vrat in glavo ali medenico in trebuh (PS: to ni hec, vsaj četrtnina se vas bo odločila za tako varianto).

Za kolokvij boste potrebovali kakšen teden učenja, če ste pridno hodili na predavanja in bili zbrani na vajah. Pa še to - ne si na vajah pisat to, kar profesorica govori, to imate vse napisano v knjigah! Tam poslušajte in GLEJTE, doma pa se potem učite. Svetujem vam, da se za prvi kolokvij, ki ga boste imeli verjetno že v začetku novembra (vsaj tako je bilo pri nas) učite iz vaje na vajo - to pomeni, da se do naslednjih vaj naučite snov prejšnjih vaj, sicer boste v zaostanku in boste delali kolokvije še poleti in lovili zadnje roke za anatomijo, kjer bo letos velika gužva; če pa ne bo šlo, pač ne bo šlo, tudi poletje se da izkoristiti za poglobljeno učenje, če si boste prej vzeli premalo časa, kajti vsi ki boste sprejeti, ste dovolj pametni, da anatomijo delate sproti, vprašanje je le, koliko ste pridni.

O anatomiji še samo to - učimo se jo NAGLAS, največ eno uro skupaj in pogostokrat, tudi Prof. Pejkovičeva, ki je bila za nas tako kot naša druga mama in mislim, da ji ni enakovredne profesorice v Evropi gledano po njenem pravičnem ocenjevanju in odnosu do študentov, je to še velikokrat povedala.

Kar se tiče histologije z embriologijo, pa imate vse kar morate znati za izpit v ljubljanski knjigi Oris histologije z embriologijo od prof. Kališnika, za dobro oceno boste to knjižico (beri bukvo) znali na pamet, svetujem pa vam, da sproti delate le prakso - torej gledanje preparatov in

ne verjemite zlobnim jezikom, da je vse isto in nemogoče, kar sploh ni res; teorijo pa se učite za izpit, histologijo si parkrat preberite, embriologijo pa se morate dobesedno napamet napiflat, če ne boste zmrznili.

Kako se pripravljati za tako obsežen izpit? Tu vam lahko povem le kako sem se jaz pripravil, nikjer pa ne piše, da je to tudi za vas idealno. Samo anatomiji s histologijo sem posvetil 28 dni, vso snov anatomije sem si razdelil na 33 enot, za katere sem vedel, da bom potreboval okrog ene ure da jo v celoti preidem enkrat skozi. Nato pa sem imel vsak dan enak urnik: zjutraj sem ponovil 3 enote, čez dan 4 enote, vsak večer pa sem se učil od sedmih do enajstih Oris. Tako lahko vidite, da če bi hotel ponoviti zgolj enkrat vso snov, ki jo je potrebno znati na pamet, porabite najmanj tri dni, se pa ne obremenjujte, ko boste imeli vse kolokvije narejene, gre stvar bolj hitro kot si mislite; iz vsakega poglavja morate znati na izpitu točno to, kar se od vas zahteva na kolokvijih, le da je to zdaj vse skupaj in naenkrat.

Mislim, da boste imeli anatomijo vsi radi (morda ne tako zelo histologije in embriologije) in se z njo tudi ne boste tako obremenjevali, ker bo postala drugo leto ona vaša glavna življenjska sopotnica, zato le pogum!

Tako, drage kolegice in kolegi, to je obris tega, kar vas čaka v prvem semestru, kako in kaj je z drugim pa se bomo lahko pogovorili tudi ob kakšni kavici ali na hodniku. Želim vam lepe počitnice in obilo zagona, ne ženite si preveč k srcu, da vas bodo mnogi kolegi iz višjega letnika malo poniževali kot brucke itd..., takrat se samo spomnite, da bo marsikdo izmed vas že dr. med., ko bodo ti širokoustneži še vedno strašili po faksu (pa jih ni veliko tako da nič bojzani, malo heca pa tudi mora bit). Mislim, da lahko rečem v imenu večine 2. letnika, da vam bomo tudi mi stali ob strani in vas podpirali, to pa nam boste vi vrnilo tako, da boste iste izkušnje prenesli na bodoče generacije za vami.

Ta fakulteta ni od dekana in profesorjev, ta fakulteta je naša, če bomo mi imeli lepe rezultate, bo vseskozi tudi sonce sijalo na našo prelepo medicinsko fakulteto, zato vam želim, da boste bolj uspešni kot smo bili mi, ki smo vam že naredili gaz na sneženem pobočju, ki vodi do končanja šole.

<http://mfmb.tovarnaidej.com/forum>

ŠTUDENTSKI DOM

Lep pozdrav!

Zanima me, kje se nahaja študent za študente medicine (predstavljeno na informativnem dnevu) in če

lahko kdo še kaj več napiše o njem. Zanima me, če je možno študent dobiti že v prvem letniku študija, ker ponekod to ni mogoče.

Hvala za odgovore, če bodo rezultati mature ugodni, se pa morda v jeseni vidimo.

LP

<http://mfmb.tovarnaidej.com/forum>

Hej!

Jah študent se nahaja ob kopalnišču pristan na Lentu, koroška cesta 35 (taka velka rumena stavba, dom 8), za medicince je rezerviran dom 9 (to je ta bela stavba, tista na levi če gledaš z našega velikega atrija za domom 8).

Glede na to, da nas je medicincev bolj malo, ki stanujemo v domu skoraj da ni frke za nikogar, da nebi dobil ležišča v domu, je pa res da samsko sobo dobiš šele v višjih letnikih, vendar ne smeš pozabit vložiti dodatne prošnje za samsko sobo (če si jo želiš, kdo si pa je ne). Pogoji za pridobitev sobe so vsako leto razpisani v razpisu, predvsem se pa gelda BDP na družinskega člana in oddaljenost od tvojega stalnega prebivališča. tako da če si od daleč, se drugo leto tak vidimo, ob uspešnih opravljenih pogojih (če bo bog dal).

Fajn se mej in uživaj počitnice, za dom pa mislim, da si sploh ne rabiš delati skrbi.

LP

<http://mfmb.tovarnaidej.com/forum>

Koliko so stroški bivanja?

Hej!

Stroški bivanja so v novih domovih na Lentu ok. 17.000 SIT za dvoposteljno sobo, samska soba te stane kakega jurja več, cena je kr malce visoka, vendar moraš upoštevati, da je to nov dom, ki pa ti nudi veliko različnih ugodnosti (od interneta, do sobe, kjer lahko v miru

vadiš na svoj inštrument) tako da malo več dnarja za malo več muzike

LP

Hej

Ja maš prav, v enem apartmaju smo štirje, oz. v vsakem nadstropju sta dva apartmaja v katerem so štirje in en v katerem sta samo dva stanovalca. v vsakem apartmaju sta dve eno posteljni in ena dvoposteljna soba. le v apartmaju samo za dva je na žalost le dvoposteljna soba (sammata pol dva srečneža zase svojo kopalnico, kuhinjo in wc, tak da to je pa kr že luksuz, če lih si z nekom v sobi skup). cena za dvoposteljno sobo se nam je zdaj na žalost povišala tako da znaša ok. 19.000 SIT, za enoposteljno sobo daš ok 20.000 SIT (upam da nam jih ne bodo še enkrat podražili).

Garažo lahko koristi vsak stanovalec ŠDLent za ceno 5500 SIT, s hišnimi redi pa je vsak stanovalec seznanjen ob vselitvi v dom (pa mislim da vsi vemo, da se ne sme nekaj razbijati in pdb., edino bad je da moreš bit od 22 ure naprej malce bolj tiho, ker ti varnostniki kar težijo, no pa sej take frke pa spet ni)

LP

<http://mfmb.tovarnaidej.com/forum>

Moj prvi teden na MFMB

JAKOB ZAPUŠEK

Meni bo ostal prvi teden pouka na MF v spominu v glavnem po lovljenju samega sebe...z zemljevidom Maribora v rokah - sem namreč iz Velenja in prvi teden nisem vedel niti kje je Glavni trg, kaj šele kje so vsi ostali trgi, ulice,... in po prvih dveh šokih v šoli... anatomskem in fizikalnem...

Spomnim se, da se je vse skupaj začelo prav sproščujoče. Prvi dve uri smo imeli biologijo celice, kjer dejansko nismo slišali nič takšnega, kar nam ne bi bilo znano že iz stare dobre gimnazije. Žal, to ni bil srečen konec našega prvega ponedeljka. Sledili sta dve uri biofizike, ki pa ni izgledala prav nič srednješolsko in dalo se je opaziti, kako sošolci počasi spreminjajo barvo (zagotovo sem bil jaz eden iz med njih). Profesor je deloval prijazen, komunikativen, skušal nas je celo nasmejati. No, mene mu ni uspelo, pa ne zato, ker bi mu primanjkovalo smisla za humor, ampak preprosto zato, ker meni, vse kar je bilo napisano na tabli, ni bilo razumljivo niti za črnega pod nohtom. Še huje je bilo v sredo, saj že drugo predavanje zapored nisem imel »blage veze« kaj počnemo. Vse je izgledalo nekako tako: "...rezultat nato razdelimo na male koščke, ki jih potem kaj? No? Bo kdo? Ja seštejem, a ne? No, in bomo to pointegrerali kot dt po času dv... Je to kolko tolko razumljivo?" in odgovor je bil: »?!...?!«

Presenečenje smo doživeli v torek, ko smo zares spoznali, da študiramo medicino. Temu je botrovala anatomija – predmet, ob katerem se marsikomu naježi koža. Za vznemirjenje je poskrbela profesorica, ko nam je povedala, da bomo že kar prvi teden začeli z vajami - to je pomenilo že isto popoldne. Profesorica Pejčkovičva na prvi pogled izgleda stroga, vendar smo se lahko že takoj prepričali, da videz vara. Mnogim nam bo od vseh profesorjev prvega letnika ostala v najlepšem spominu - kot ena takšna prijazna mariborska mama. To seveda ni spremenilo količine snovi, ki nam je blokirala apetit, pa vendar... Na tem predavanju oz. vajah sem edinkrat v tem letu podvomil vase in v odločitev o fakulteti, ki se jo bom trudil zaključiti. Na vajah je izgledalo tako: vzeli smo samo tri kosti - claviculo, scapulo et humerus - in prepričan sem bil, da se že tega nisem sposoben naučiti, kaj šele kaj več. Ko smo nazadnje ugotovili, kaj vse bo o tem potrebno vedeti, smo končno dojeli pomen anatomije. Profesorica je povedala za vsako jamico, grebenček, kot, rob, izboklinico, vdolbinico, zajedo, štrlino, vpogib, žleb, trn, zaokrožitev, ploskev, nutritivne votline, in kot da še ni bilo vsega dovolj, so sledile še mišice, njihova prirastišča na teh kosteh. Ko sem se med takšno razlago ozrl po kolegih, sem ugotovil, da je z njihovih obrazov izginila vsa vedrina in razposajenost, ki je vladala med nami pred začetkom novega.

Po takšnem razmišljanju ugotovim, da nam prvi teden ni bil postlan z rožicami. Vendar smo kaj kmalu začutili ritem študija medicine. Danes se ob teh spominih le nasmehnemo. Povem vam, da je kasneje stanje iz dneva v dan boljše. Če delate sproti, ste kaj kmalu na zeleni veji. To naj vam bo v tolažbo v prvih dneh, ko se vam bo zdelo nemogoče... Najpomembneje je, da se na prvi teden pripravite in mu ne dopustite, da vas popolnoma potre. Tudi nas je pretresel, a kot vidite, smo še vsi živi.

Dobrodošli na MF UNI MB...